

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 460/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť L. B., K., zastúpeného advokátom JUDr. J. L., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 5/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L. B. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. októbra 2010 doručená sťažnosť L. B., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. L., K., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 5/2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

„Zmenkovým platobným rozkazom č. k. 7 Zm 102/04-13 zo dňa 29. 03. 2005, bol sťažovateľ zaviazaný uhradiť navrhovateľovi T. Š... 50.000,- Sk s prísl. a trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Proti tomuto zmenkovému platobnému rozkazu podal sťažovateľ dňa 06. 04. 2005 námietky.

Vo veci nebolo do dnešného dňa vytýčené ani jedno pojednávanie...

Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ namieta dĺžku celého konania a to obdobie od podania námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu až do dňa podania tejto ústavnej sťažnosti.

Konanie bolo začaté ešte v roku 2004, pričom do dnešného dňa, po viac ako päť a pol roku, sa vo veci ešte stále nerozhodlo. Sťažovateľ má za to, že dĺžka konania je neprimeraná a preto dňa 16. 07. 2010 podal sťažnosť predsedovi Krajského súdu v Košiciach pre prieťahy v tomto konaní...

Listom zo dňa 11. 08. 2010 bola sťažovateľovi doručená odpoveď predsedu Krajského súdu v Košiciach na sťažnosť pre prieťahy v konaní č. 7 Cb/5/2005. Predseda krajského súdu sa k dôvodom prečo od roku 2005 nebolo vo veci vytýčené ani jedno pojednávanie bližšie nevyjadril. Vo svojej odpovedi len uviedol, že vzhľadom na plánované čerpanie dovolenky zákonného sudcu, môže sťažovateľ vo veci očakávať vytýčenie termínu pojednávania v priebehu mesiaca október 2010.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa L. B. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb/5/2005 porušené bolo.

Krajskému súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn, 7 Cb/5/2005 prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi L. B. primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- Eur (slovom päťtisíc eur), ktoré je jej Krajský súd v Košiciach povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd v Košiciach je povinný uhradiť L. B. trovy konania v sume 254,88 Eur... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu sťažovateľky...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Cb 5/2005.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd pripomína, že v konaní, v ktorom sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich v sťažnosti označených práv, považuje za prostriedok nápravy postupu všeobecného súdu, ktorý môže prispieť k urýchleniu konania, resp. odstráneniu nečinnosti súdu, sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Ústavný súd už viackrát rozhodol (m. m. I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05), že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorej predmetom je namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, koná iba za predpokladu, ak sťažovateľ preukáže, že účinne využil právne

prostriedky podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 16. júla 2010 podal do rúk predsedu krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní podľa príslušných ustanovení zákona o súdoch. V odpovedi sp. zn. Spr. 138/2010 z 11. augusta 2010 predseda krajského súdu sťažovateľovi oznámil, že *„vzhľadom na plánované čerpanie dovolenky zákonného sudcu môžete očakávať vytýčenie termínu pojednávania v priebehu mesiaca október 2010“*.

Ústavný súd zastáva názor, že podanie sťažnosti predsedovi krajského súdu 16. júla 2010 (vybavenej 11. augusta 2010) v tak krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (18. októbra 2010), ako aj s ohľadom na obsah odpovede predsedu krajského súdu sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda krajského súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, IV. ÚS 194/05).

Vzhľadom na to, že podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je sťažnosť prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov, ústavný súd konštatuje, že sťažnosť je potrebné odmietnuť so zreteľom na nesplnenie tejto podmienky konania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. decembra 2010